

चवस्य संप्रहं भवत्यतीवोपतरेण तौन्दकः” ।

५६ अन्धपित्तम् “अथाह्मपित्तोपचयो भवेद्वेन वदामि तत् ।
जिह्वासादसमाविष्टो मानवोयो निर्भवति । निषि-
द्धमविकल्पेन स मृतः प्राप्य वायसीम् । मृधस्य
सारमेयीञ्च योनिमाहाद्य कर्मतः । पश्चात् संजायते
देही विदग्धान् प्रकुप्य च । हृत्कण्ठश्चाह्मपित्तेन
दक्षसानोऽतिदूषितः” ।

५७ योथोदरम् “लोभाक्तोहाद्भयाद्देवात् कृत्वाऽधर्मं वदेत्
यः । स भुङ्क्ते नरकं घोरं पश्चाच्छोथोदरी भवेत्” ।

५८ जलोदरम् “अज्ञविष्णुमहेशेषु भिन्नभावं करोति यः ।
गृह्यते स तु दुःखात्मा जलोदररजा ततः” ।

५९ योयः “उत्पद्ये योयवान् जातः स्वकर्माजितदोषतः ।
कर्त्ता भुङ्क्तेऽन्यथा कालं कर्त्तव्या परिदेवना । विनापरा-
धेन यतोवह्वस्ताडिताः पुरा । कषायवेत्तवैश्व तेन
योयार्हितस्यः । उत्पातकसमाविष्टो जातस्तत्र गृहे
शृणु । तेन योयार्हितः उत्तो दृष्टा चिन्तापरः प्रभो !”

६० मूलकम् “मूलकम् भवेत् भूपः कर्मणा येन दारुणम् ।
देहिनी देहनाशार्थं तन्मे निगदतः शृणु । विधवा-
गमनं येन कृतं वा मद्यभोजनम् । मूलकम् भवेत्
सोऽपि भुङ्क्ते च नरकं शृणु । अहत्वा विगुणं कर्म
जन्मकर्म च वर्तते” ।

६१ मूलाघातः “मूलाघातो भवेद्वेन तन्मे निगदतः शृणु ।
दम्पत्योर्धैर्युने यस्तु महाविघ्नं समाचरेत् । मूलाघातो
भवेत्तस्य दुर्बलं कदनप्रदम्” ।

६२ अश्वरी “अथाश्वरी भवेद्वेन तन्मे निगदतः शृणु ।
मृदुस्नातां स्त्रियं यस्तु सन्निधौ नोपगच्छति । अप्रीत्या
क्रोधभावाद्वा स याति नरकं नरः । पूयशोषित-
संमिश्रे नरके पच्यते भयम् । मातृपत्न्यनुप्राप्य
शार्कराश्वरिरोगवान् । भूप ! विन्दत्यनुदिनं कदनं मूल-
रोधतः । आर्त्तवस्य विषयीकृतं यः करोति नराधमः ।
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन नरोनार्यान्मृतावियात्” ।

६३ मेहः । “मेहाद्य विंशतिः ख्याताः पृथक्कर्मप्रभावजाः ।
तेषां नामान्यहं वक्ष्ये कृत्वाद्दुत्पद्यते यतः । मधुमेहः
सान्द्रमेहः सुराशुक्रोदकस्तथा । दन्तुः शिकतशीधुश्च सित-
मेहस्तथ च । फेनः क्षीरश्च नीलश्च हारिद्रः कालध-
न्वकः । वशा रक्तश्च माज्जिडोमक्का क्षारस्तथा गजः । सङ्घ-
दाक्षोपदेशेन ज्ञात्वा मेहान् पृथक् पृथक् । नामानु-
सारतः पूर्वं कर्म ज्ञात्वा विधिञ्चरेत् । पूर्वं सैथुलकद्वयत्

शोकरौ योनिसाग्रजेत् । तस्यान्ते मातृपौ प्राप्य जलमेहा-
र्हितो भवेत् । मातृगामी बलान्नोहान्मधुमेही भवेद्भरः ।
रजकीगमनाच्च क्षारमेही प्रजायते । सतीविषयं यं
कृत्वा सान्द्रमेहान्वितो भवेत् । रोगिणीगमनात्फेनो
भवेत्माज्जिडमेहवान् । शिवस्त्री धर्षिता येन स भवेच्छु-
क्रमेहवान् । चतुष्पदाभिगमने भवेत्शिकतमेहवान् ।
अर्घ्यहर्त्ता क्षीरमेही सितमेही सुरारतः । कालमेही
भवेत् सोऽपि पुष्पवत्याच्च धर्षणात् । रजस्तवायां रति
कृत्वा सान्द्रमेहार्हितो भवेत् । मज्जमेहयुतः सोऽपि
योऽन्त्यजागमनञ्चरेत् । दन्तमेहतिदुर्बलविधवा
गतिदोषतः । ब्राह्मणीगमनाद्देही हस्तिमेहेन
मेहति । अक्षतागमनायतो हरिद्रामेहमेहति । मातरं
योऽभिगच्छन्ति भगिनीञ्चात्मनः सुताम् । अश्वूङ्घ्रिवाक्षताऽ-
रक्तां भ्रातृभार्याञ्च मातृलोम् । शुद्धीं राजपत्नीञ्च
शिवस्त्रीं वा कुटुम्बिनीन् । मृता वैवस्वतपुरीं यान्ति
भूतैः प्रपीडिताः । तास्यान्ते तत्त दुर्बला मत्तः शृणु
वदामि ते । अङ्गारराशौ प्रस्थितान् दहन्ति यमाश्रया ।
दूतास्तु महतीं घोरं जलनीमायसीं शिलां । खाद-
यन्ति च तान् पश्चात् नरके च निपन्ति वै । नरकान्ते
पुनस्तोऽपि मृताः स्युः शूकरा भयम् । शूकराः पञ्च-
वर्षाणि दश वर्षाणि कुकुराः । पिपीलिकास्तयोमासा
वृश्चिकाश्चावद्मातृकम् । मूला प्रयान्ति गोयोनौ सृज्या
विफलेन्द्रियाः । तत्पार्श्वेण्यं कृत्वा ततो मातृप-
योनिषु । प्रमेहगदन्तः स्युः प्राप्नुवन्ति मनोव्यथाम्” ।

६४ पुंस्त्वविनाशः “धर्मपत्नीं परित्यज्य योऽन्यस्त्रीसंयुजे
रतः । स स्त्रीविरक्तो भवति पुंस्त्वं तस्य विनश्यति” ।

६५ सुष्कटद्विः “सख्यं कृत्वा तुल्यकेन विप्रोवेदमहृष्यत ।
सदैव गहनं याति गृहं हन्ति निषादवत् । क्षिपितान्
बहून् सोऽपि नित्यं खादितवांसादा । आयुःशेषे
स वै दूतैर्याम्यैर्नीतोयमाश्रया । निःक्षिप्तो नरके घोरे
तस्यान्ते त्वत्कुष्ठे द्विजः । जातः सर्वगुणोत्पन्नः स्वकर्म-
वशतः शृणु । सुष्करोऽपि सन्तः क्षीणरेताः सुदुःखितः”

६६ उन्मादः “ब्राह्मणं वैष्णवं तीर्थं पितरं मातरं द्विजम् ।
नार्चयेन्नन्द्येहापि पुरा स नरकं व्रजेत् । पुरीषाख्यं
महाघोरे निरये स्तेष्टमोजने । अक्षः शिरा भवेत् पापी
नानादुःखप्रपीडितः । कर्मान्ते स पुनर्योनिं मातृपौ
प्राप्य कर्मभिः । उन्मादरोगवान् सर्वो जायते नृपनन्दन ।
अतिभयकरं द्रव्यं वैदेत ब्राह्मणे गुरौ । दम्भाहारं